

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 214

van **MARC HENDRICKX**

datum: 1 februari 2019

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Sociale huisvesting - Vaststelling van domiciliefraude

In eerdere schriftelijke vragen (o.a. nr. 458 van 23 mei 2018) wees ik de minister al op de problematiek van sociale woningen die niet effectief worden bewoond. De casus die ik schetste, betrof langdurig gedetineerden die hun woning aanhouden, maar uiteraard is de groep veel breder. Uit het werkveld ontvang ik geregeld signalen waarbij jarenlang een sociale woning in de praktijk onbewoond blijft. Dat blijft onder de radar van de huisvester omdat simpelweg de huur wordt doorbetaald. Hoofdzakelijk gaat het hier om zogenaamde domiciliefraudeurs, die elders samenwonen en dit verzwijgen om verhoogde uitkeringen te kunnen blijven genieten. Zeker wie huurt aan een sociaal tarief zal meer overhouden aan de extra uitkering ongeacht de huurkosten.

De vraag rijst in hoeverre sociale huisvesters voldoende alert zijn voor niet-bewoning omwille van domiciliefraude. Tot nu toe lijkt dit sterk afhankelijk van tips van omwonenden en lijkt detectie door de huisvesters zelf amper te gebeuren. Zolang de huur betaald wordt is daar op eerste zicht ook geen noodzaak toe. De meeste betrapingen waarbij een huisvester betrokken is, gebeuren indien er sprake is van ongeregistreerde bijwoning in een sociale woning, zelden indien de bijwoning elders is en het eigen pand onbewoond blijft.

1. In hoeverre meent de minister dat huisvesters voldoende alert zijn voor niet-bewoning door domiciliefraude? Beschikken zij over voldoende controle-instrumenten en zijn zij afdoende bekend met de indicatoren van verdoken niet-bewoning om proactief hierop te controleren? In hoeverre zijn huisvesters voldoende gemotiveerd om ook in situaties waarbij de huur wordt betaald attent te zijn voor niet-bewoning door domiciliefraude?
2. Heeft de minister zicht op het aantal vaststellingen van niet-bewoning door domiciliefraude in sociale woningen? Zo ja, graag een overzicht van de laatste drie jaar.

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 214 van 1 februari 2019

van **MARC HENDRICKX**

1. Tijdens een globaal onderzoek evalueren de toezichthouders de aanpak van domiciliefraude. Ook de visitatoren gaan tijdens een visitatie na hoe een SHM domiciliefraude voorkomt en bestrijdt. Uit de resultaten blijkt dat de SHM's over het algemeen voldoende bekend zijn met de controle-instrumenten. Indien dit niet het geval is, wordt de betrokken SHM attent gemaakt op het bestaan van het draaiboek aanpak domiciliefraude dat in 2014 werd opgemaakt door de afdeling Toezicht in samenwerking met de VMSW en raadpleegbaar is op de beveiligde site Woonnet. In dit draaiboek zitten enkele scenario's vervat inzake plan van aanpak bij vermoeden van niet-bewoning en onrechtmatige bijwoning. Eén van de belangrijkste indicatoren om niet-bewoning aan te tonen is het gebrek aan water- en energieverbruik. Op basis van artikel 2, §5 en §6 van de Vlaamse Wooncode kan een toezichthouder deze gegevens opvragen bij nutsbedrijven en distributienetbeheerders en deze overmaken aan de SHM's. Verschillende SHM's maken van deze mogelijkheid reeds gebruik, in 2017 en 2018 werden resp. 47 en 134 aanvragen tot informatie omtrent het verbruik ingediend. Dit betrof vermoedens van zowel niet-bewoning als onrechtmatige bijwoning.
2. Mijn administratie beschikt niet over de gevraagde gegevens.